

Toespraak door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

25 januari 2012

Toespraak bij het afscheid van Carl Decaluwé als lid van het Vlaams Parlement

Dames en heren,
beste collega's,

Ik wil hulde brengen aan collega Carl Decaluwé. Collega Decaluwé neemt vandaag – in zijn huidig ambt van Vlaams volksvertegenwoordiger – deel aan zijn laatste plenaire vergadering. Dit moment wil ik niet onopgemerkt laten voorbijgaan.

Meneer Decaluwé, beste Carl,

Op 1 februari verlaat u het Vlaams Parlement om gouverneur te worden van West-Vlaanderen, de provincie waar uw hart ligt. Deze carrièrewending maakt u zeer gelukkig en we gunnen het u van ganser harte. Met het temperament dat u eigen is, vurig, gedreven en bedreven, heeft u 16 jaar lang uw rol van parlements lid met verve vervuld. Uw vertrek betekent dat het Vlaams Parlement afscheid neemt van een parlements lid, en niet zomaar een parlements lid!

Midden de jaren 80 en met een universitair diploma in de economische aardrijkskunde op zak, begint u uw professionele loopbaan aan de stad Kortrijk en vertrekt u vervolgens naar het Europees Parlement als medewerker van Europarlementslid Raf Chanterie. Van 1986 tot 1995 werkt u bijna tien jaar lang op de studiedienst van de christelijke arbeidersbeweging ACW, in Brussel.

Europese zaken, huisvesting, media, leefmilieu en ruimtelijke ordening zijn er dossiers die u stuk voor stuk opvolgt. U zult ze blijven opvolgen, ook als Vlaams volksvertegenwoordiger. Dat wordt u in 1995 in opvolging van Luc Martens, die zelf minister van Cultuur, Gezin en Welzijn wordt. In de daaropvolgende regionale parlementsverkiezingen van 1999, 2004 en 2009 wordt u telkens opnieuw verkozen. Sinds 2004 bent u Bureau lid en vanaf 2009 onze eerste ondervoorzitter. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 wordt u ook nog gemeenteraadslid voor CD&V in Kortrijk.

Beste Carl,

U bent uw parlementaire carrière gestart als lid van de Commissie voor Mediabeleid. En het is meteen een rake start. Samen met Tuur Van Wallendael stelt u paal en perk aan de exclusiviteitscontracten in de media en garandeert u het recht op vrije nieuwsgaring. Dit vernieuwend initiatief drukt tot op vandaag zijn stempel op het mediagebeuren. Het zorgt er zelfs voor dat de Raad van State en het Grondwettelijk Hof hun enge interpretatie van de Vlaamse bevoegdheden op het vlak van mensenrechten en vrijheid van meningsuiting opgeven. Het decreet vestigt meteen uw reputatie van geducht en vasthoudend debater en - niet onbelangrijk - het levert het bewijs dat een West-Vlaming wel degelijk met een Antwerpenaar kan samenwerken!

De mediacommissie wordt uw actieterrein bij uitstek. 16 jaar lang schrijft u mee de Vlaamse mediageschiedenis. Onmogelijk om hier al uw initiatieven en tussenkomsten toe te lichten. Maar er is één constante: als een ongeziene kuitenbijter gaat u onverdroten en onvermoeibaar op zoek naar de cijfers en de feiten. Uw ijver is gericht op het tot stand komen van een pluriforme, kostenefficiënte en transparante openbare omroep. Het conflict gaat u daarbij niet uit de weg – misschien moet ik zelfs zeggen: u zoekt de confrontatie graag op – en voor een boude uitspraak meer of minder draait u uw hand niet om. Vrij en vrank blijft u opkomen voor uw mening en ontpopt u zich tot de mediaspecialist van uw partij. Niet voor niets noemt men u de luis in de pels van de media.

Collega's,

U kent ongetwijfeld het programma Man bijt Hond. Als u zich afvraagt waarop Woestijnvis zich inspireerde voor deze eigenaardige titel, kan ik u hier vandaag een onthulling doen. Man bijt Hond is gebaseerd op onze eigenste Commissie Media. De man waarvan sprake in de titel is Carl Decaluwé, de gebeten hond is Tony Mary. Dag na dag, week na week, lag Tony Mary onder vuur van de man die de dag begint met te joggen op de Groeningekouter, collega Carl Decaluwé.

Beste Carl,

De drieste West-Vlaming in u, is niet voor één gat te vangen. Naast media geeft u ook present voor huisvesting, energie, mobiliteit en openbare werken. U doet dit in de u typerende actieve stijl en als een echte parlementariër die geen controlemiddel onbenut laat. Controle- en opvolgingscommissies zijn overigens kolfjes naar uw hand. Regeringsmededelingen, verkiezingsuitgaven, vermogens- en mandatenaanblijfsommen,....u houdt ze in het oog. Ik zou hier ook uw aandacht voor kwetsbare groepen willen vermelden: uw aandacht voor kinderen en reclame, de fietsers en de kansarmen in de maatschappij.

In totaal hebt u niet minder dan 67 voorstellen van decreet ingediend, waarvan 30 ook zijn aangenomen. Van uw 67 voorstellen van resolutie zijn er 35 aangenomen. U hebt 163 interpellaties gehouden en 634 actuele of mondelinge vragen of vragen om uitleg gesteld. En dan heb ik nog niet eens de 2.971 schriftelijke vragen vernoemd waarmee u eveneens uw parlementaire controlerecht hebt uitgeoefend.

Met deze opsomming ben ik nog steeds niet aan het eind van uw parlementair palmares. Vanaf 2004 wordt u incontournable als bureaulid en in 2008 bent u samen met voorzitter Marleen Vanderpoorten, de stuwende kracht achter het Festival van de Politiek.

En wie zal zich niet 'The Sequence' herinneren? Het kunstwerk dat Arne Quinze creëerde en dat symbool staat voor interactie, is niet toevallig een kunstwerk waarvan u de gangmaker was.

Beste Carl,

16 jaar lang was u een opmerkelijk volhardend en doortastend parlamentslid. Ik weet dat ik namens iedereen in deze zaal spreek als ik zeg dat met u een parlementair zwaargewicht ons verlaat. Ik had u hier vandaag willen typeren als een politicus met het

hart op de juiste plaats, maar ik zeg dat toch met enige aarzeling: want bij u ligt het hart op de tong, een bijzonder scherpe tong, het weze gezegd.

Toen ik onlangs het gedicht "Twee minuten stilte of lawaai" van P.J. Sebrechts herlas, moest ik dan ook onwillekeurig aan u denken.

Ik citeer

Tussen de twee minuten stilte
stond een man te schreeuwen
waarschijnlijk verward

Ik begin te twifelen
Lawaai een uiting van onvrede
De stilte heeft lang genoeg geduurd

Weg met stille tochten
Lawaai wil ik horen
Anders is de strijd nu al verloren.
(Einde citaat)

Samen met uw compagnon de route Eric Van Rompuy zorgde u inderdaad al eens voor een luidruchtige commentaar op de werkzaamheden. U zal het mij niet kwalijk nemen als ik u zeg dat ik soms aan Statler en Waldorf moest denken, toen ik jullie beiden bezig hoorde. U weet wel, die twee figuren die regelmatig ironische commentaar leveren op het optreden van de artiesten op de Bühne, soms wel graag zeuren en hun kritiek geregeld laten vergezeld gaan van een bulderende lach.

Met uw vertrek zal het beduidend stiller worden in het halfroond. Nu ik toch in een poëtische bui ben, citeer ik ook een gepast stiltegedicht, ditmaal van Jo Robroek:

De tijd lijkt stil te staan
geen geluiden
Die komen en gaan.

Toch bedrijvigheid alom
Slechts mijn wereld blijft stom.

Weer zijn enkele uren verstreken
Nee, zelfs dagen, weken
(Einde citaat)

Beste Carl,
collega Decaluwé

U gaat nu verder als gouverneur. In het gouverneurschap heeft u een nieuwe uitdaging gevonden, deze van het compromis. Ik ben ervan overtuigd dat u met de u kenmerkende toewijding snel aan het werk zult gaan. Ongetwijfeld bent u reeds bezig! We weten dat u een ervaren schipper bent en die steken goed en snel van wal.

Beste Carl, in naam van dit plenum, wil ik u van harte en oprecht danken voor uw parlementair werk en voor uw jarenlange inzet voor de werking van dit huis. Namens ons allen wens ik u, mijn goede vriend, alle succes toe in uw provincie, het mooie West-Vlaanderen.